Indonesische Documentatie Dienst

VAN

A. N. P.-ANETA

's-GRAVENHAGE

KONINKLIJK INSTITUUT VOOR TAAL-, LAND- & VOLKENKUNDE
v. Gaelenstraat 14
's-Gravenhage

's-Gravenhage, 22 Februari 1954

Serie IX No, 8

INHOUDSOPGAVE :

Opbouw in Midden-Java (vervolg en slot)	Pag. 90 - 92
De vervanging van parlementsleden	" 93
President spreekt Djakartase schooljeugd toe	" 94 - 95
Mr Jusuf Wibisono over het inflatiegevaar	" 96 - 97
Indonesische minister-president over de economische toestand	" 98 - 99
Binnenlands weekoverzicht	" 100 - 101

Opbouw in Indonesie: Midden-Java (vervolg en slot)

SEMARANG, 25 Januari 1954 (P.I.Aneta) -

Industrie en nijverheid

Weinig geindustrialiseerd als Midden-Java is, valt er in deze sector niet veel te melden. De opening van de leerlooierij Mertojudan is genoemd evenals het herstel van de suikerfabriek "Tjipiring", waar de Bank Industrie Negara voor 60% in zit. Einde October werd door de minister van economische zaken, mr Iskaq Tjokrohadisurjo de eerste steen gelegd voor de grote spinnerij van de regering in Tjilatjap, waarvan de bouw Rp. 40.500.000 zal kosten. Deze spinnerij die eind 1954 in productie moet komen, zal per jaar 3.000 ton weefgarens leveren hetgeen 66% is van wat er reeds wordt geproduceerd.

Er zullen hier 11300 arbeidsters en arbeiders hun brood kunnen verdienen, hetgeen van belang is gezien het feit, dat de werkloosheid in Midden-Java langzaam aan groter wordt. Elke maand worden door alle kantoren van de Djawatan Penempatan Tenaga in Midden-Java 2.600 werklozen geregistreerd, meest ongeschoolden, terwijl slechts 4 à 500 aan een baan geholpen kunnen worden. Verontrustend is het grote aantal jongelui met een S.M.P. of zelfs S.M.A.-diploma dat geen werk kan krijgen. Door genoemde dienst worden vakcursussengeorganiseerd, terwijl ongeschoolden aan werk worden geholpen bij de aanleg van wegen, bruggen enz.

Midden-Java is met 17 millioen inwoners (het Daerah Istimewa Jogjakarta inbegrepen), na Oost-Java de volkrijkste provincie, te dicht bevolkt om alle inwoners werk te kunnen verschaffen. Industrieen zijn er nog te weinig en het grote industrialisatieplan van Jogja is nog niet in uitvoering gekomen. Ook met de transmigratie naar gebieden buiten Java, waar in Midden-Java zeer veel belangstelling voor bestaat, loopt het niet vlot. Zelfs het Corps Tjadangan Nasional, overigens het actiefst bij de transmigratie, heeft in 1953 maar 5 compagnieen, totaal 3.205 zielen naar Borneo kunnen brengen.

In 1954 zullen volgens plan nog 11 compagnieen volgen, maar daarmee wordt de C.T.N.-transmigratie definitief afgesloten. Wat dan getransmigreerd is, is slechts een fractie van de 150.000 zielen bevolkingsaanwas per jaar in Midden-Java.

Met de Rokokkretekindustrie, met 380.000 arbeiders een belangrijke nijverheid in Midden-Java gaat het nog steeds niet naar wens wegens het grote tekort aan kruidnagelen. Conferentie op conferentie wordt gehouden, maar veel vooruitgang is hier niet te merken.

Aan de hoop van het regentschap Wonogiri, een minusgebied in de residentie Surakarta, om de bevolking buiten de landbouw aan werk te helpen in de kopermijnen te Tirtomojo, is in 1953 een definitief einde gemaakt met een rapport van de Geologische Dienst, waarin verklaard is, dat deze mijn niet rendabel kan zijn.

Openbare werken

Na het licht mistroostige beeld van de opbouw in de industriele sector, heeft de opbouw van wegen, enz. een opwekkend karakter. 75% Van alle rijks-, provinciale- en regentschapswegen in Midden-Java is thans hersteld, hetgeen betekent, dat de verbinding langs de weg tussen de grote steden weer heel goed is. In 1953 werden 75 km rijks- en 109 km provinciale weg hersteld. De rijkswegen dat zijn de wegen Losari (grens West-Java) - Semarang; Semarang - Solo - Madiun (tot de grens); Bawen - Magelang en Jogja - Solo, zijn weer perfect. Verder werden belangrijke herstellingen verricht aan de wegen Solo - Ngawi; Blora - Rembang; Solo - Tawangmangu en Solo - Wonogiri; ook werd de weg bij Gubug belangrijk opgehoogd. Aan kleine wegherstellingen werd een bedrag van Rp. 390.000 uitgegeven terwijl een aantal regentschappen met de reparatie van kleine wegen werden gesteund met Rp. 450.000.-.

Van

Van de bruggen in deze wegen is thans 80% hersteld, waarbij in 1953 35 rijks- en 22 provinciale bruggen zijn gereedgekomen.Dit brugherstel heeft ongeveer Rp. 4,5 millioen gekost.

Een grote moeilijkheid was het gebrek aan wegwalsen, waarvan er 53 in Midden-Java zijn te vinden, terwijl er minstens 100 nodig zijn.

In 1953 is aan een aantal grote irrigatieobjecten voortgewerkt zoals de "reuzenwaduk" Tjatjaban bij Tegal. De Kali Pasir bij Klaten, berucht door de bandjirs en de Kali Gatel in het Kroja-irrigatie plan werden uitgediept en de lage moerassige gronden bij Sumpiuh (Banjumas), eveneens een bandjirgebied, zijn opgehoogd. Hieraan is in totaal Rp.6.360.000 uitgegeven.

De huisvesting, vooral in de grote steden blijft een moeilijk probleem, dat voorlopig nog wel niet opgelost zal zijn.In tal van steden zijn de Jajasan Perumahan Rakjat opgericht, waarbij men huizen volgens een spaarsysteem in huurkoop kan krijgen. Ook in 1953 zijn hierbij tal van huizen gebouwd (in Semarang moest dit wegens administratieve moeilijkheden in de begroting uitgesteld worden) maar het aantal is nog verre van toereikend. Wat wel opvalt is dat door diverse overheidsdiensten en in nog meerdere mate door particulieren huizen worden gebouwd.Blijkbaar heeft men over de bezwaren van de hoge bouwkosten kunnen heenstappen. In Semarang b.v.is in 1953 hard gebouwd in Semarangoost, dat thans vol begint te raken. Zo hard gebouwd,dat in vele gevallen de gemeente het niet bij kon houden met de aanleg van wegen.

In 1953 is meer vorm gekomen in de stadsplanning van Semarang, die in 1954 uitgevoerd zal worden. In het centrum van de stad, waar thans nog sawahs liggen, zal een geheel nieuwe kantoor- en woonwijk komen, met o.a. het provinciekantoor en het telefoonkantoor, geflankeerd door kapitale verdiepingshuizen. Maar zelfs hier is niet voldoende ruimte voor uitbreiding, zodat de burgemeester, met een blik in de verre toekomst, het plannaar voren heeft gebracht om Semarang een"satellietstad" te geven naar het Kebajoranmodel in Djakarta. Deze satelliet zal komen te liggen langs de weg naar het westen of anders in de heuvels bij Simongan.

Maar Semarang heeft bij het plannen maken nog verder gegrepen en een object in beschouwing genomen van nationaal belang, nl.de bouw van een grote zeehaven ter vervanging van de nauwe redehaven die Semarang thans bezit. De regering heeft belangstelling getoond voor dit plan, maar de uitvoering ligt nog in de toekomst. De kosten zijn geraamd op Rp. 20.000.000.-. Maar een grote haven in Semarang is van belang voor de opbouw van geheel Midden-Java en tal van andere daerahs hebben het Semarangse plan gesteund. Alleen Banjumas geeft de voorkeur aan de verbetering van de natuurhaven in Tjilatjap.

Een groot gebouw dat in 1953 werd voltooid is de enorme zeevaartschool in Semarang voor Rp. 7.500.000.-, waar 200 leerlingen in een lagere- en een middelbare cursus de kunst van het zeevaren leren. Tegal kreeg een nieuw gemeentehuis, evenals Magelang waar bovendien nog het modernste pandhuis van Indonesie is verrezen; maar de bouw van kantoren is eigenlijk overal in Midden-Java voortgezet.

In 1953 is ook een begin gemaakt met de verbetering van de Rawa Pening, het meer tussen Salatiga en Ambarawa, dat dient als waterreservoir voor de rijstvlakte van Demak, terwijl ook het waterkrachtswerk "Djelok" van de Aniem van hieruit van water wordt voorzien. De weelderige waterplanten-vegetatie die in de rawa grote drijvende eilanden heeft gevormd, werd er uitgezaagd en met de stroom afgevoerd, terwijl thans door de provincie hulp is gevraagd aan de regering voor het terbeschikking stellen van een slibzuiger, die de aarde, die langs de ontboste hellingen in de rawa terecht is gekomen, er weer uit te verwijderen. De rawa Pening dreigt als reservoir te klein te worden. Door de Aniem werd als hulp voor Djelok de calorische centrale in Semarang aanmerkelijk vergroot maar in November moest toch even op de stroom bezuinigd worden en gedurende enkele avonden hadden uitschakelingen plaats.

Onderwijs

Het onderwijs in Midden-Java heeft nog steeds te kampen met gebrek aan scholen, maar in 1953 konden toch 35 nieuwe volksscholen (Sekolah Rakjats) worden gebouwd, terwijl twaalf andere scholen werden vergroot. Ondanks het gebrek aan schoolruimte breidt het aantal lagere scholen zich toch uit, zodat einde 1953 er in Midden-Java 2.996 met driejarige cursus en 2.313 met zesjarige cursus waren; daarnaast nog een groot aantal particuliere scholen, waarvan er 193 subsidie ontvingen en 21 nog subsidie zullen krijgen. Het onderwijzerscorps telt 18.599 leden.

Wat het middelbare onderwijs betreft, zijn er in Midden-Java 52 S.M.P.'s van de regering te vinden met 16.796 leerlingen en 18 S.M.A.'s met 6.431 leerlingen. Hierdoor is Midden-Java de provincie met het grootste aantal regeringsmiddelbare scholen. Daarnaast komt dan nog een ongeveer gelijk aantal particuliere S.M.P.'s en S.M.A.'s, al dan niet gesubsidieerd.

In 1953 heeft Semarang zijn eerste instelling van hoger onderwijs gekregen, in de vorm van een afdeling pharmacie van de universiteit Gadja Mada.

Veiligheid

Bij de opbouw in een gebied speelt de veiligheid een grote rol. Midden-Java heeft het ongeluk om wat de veiligheid betreft in één adem genoemd te worden na West-Java, Zuid-Celebes en de laatste tijd Atjeh. Dit is een smet op de naam die maar gedeeltelijk verdiend is, want al kan er uit het westelijke deel van de provincie inderdaad veel over de onveiligheid gemeld worden, in de andere residenties is het met de veiligheid niet slechter gesteld dan waar ook in Indonesie.

Zelfs in het eertijds beruchte Merapi-Merbabu-complex is de veiligheid sterk verbeterd, nadat in 1952 de operatie "Tritungal" is ingezet, waarbij nauw werd samengewerkt door leger, politie en bestuursapparaten. In de laatste twee maanden van 1952 werden ongeveer 800 personen in arrest genomen, maar gedurende het gehele jaar 1953 werden maar 700 arrestaties verricht. Van deze 1.500 gearresteerden zijn er dan weer ongeveer 400 vrijgelaten na onderzoek, zodat er nog 1.100 personen op berechting wachten. Inderdaad wordt er uit het zwaar geaccidenteerde terrein van het M.M.C. nog wel eens een overval of een rampokpartij gemeld, maar dit is thans een uitzondering en allang geen regel meer.

In de westelijke residenties Banjumas en Pekalongan is het met de veiligheid nog steeds niet best gesteld, hoewel toch een vooruitgang is te merken. In Banjumas zijn in het jaar 1953 250 bendeleden gedood en 125 werden gewond of gevangen genomen. Dit is een sterke uitdunning van de gelederen van de terroristische benden.

Over de hevigheid van de bendeactiviteiten kan het volgende overzicht worden gegeven over de drie eerste kwartalen van 1953. In het regentschap Banjumas werden 268 huizen verbrand, een schade aangericht van Rp. 170.000 terwijl 19.034 personen al dan niet tijdelijk moesten evacueren. Voor het regentschap Tjilatjap zijn de cijfers 2.669 huizen verbrand, Rp. 2.180.000 schade en 84.189 evacuees, Tegal 482 huizen, schade Rp. 1.934.000 en 26.869 vluchtelingen Brebes 980 huizen verbrand, Rp. 1.360.000 schade en 198.500 vluchtelingen. Totaal 328.600 vluchtelingen hetgeen ongeveer het bevolkingsaantal is van Semarang. Door sociale zaken werd steun verleend, maar deze steun kan uiteraard niet alle aangerichte schade dekken.

Prambanan

In 1953 werd de restauratie van de zeven eeuwen oude Sjiwatempel, de Tjandi Prambanan beeindigd, nadat hier 35 jaar zeer zorgvuldig aan is gewerkt. President Soekarno was een van de eerste autoriteiten, die de Tjandi Primbanan na de restauratie bekeken heeft. Maar ook de jongere geschiedenis werd niet vergeten. In Jogja werd het borstbeeld van de schrijver-filisoof Ki Ronggowarsito onthuld, terwijl het graf van de nationale leider dr Wahidin bij Jogja is gerestaureerd.

De vervanging van parlementsleden

DJAKARTA, 3 Februari (P.I.Aneta) - Het parlement heeft in zijnplenaire vergadering Woensdagavond de kwestie van de vervanging van de parlementsleden, die overleden zijn of zich hebben teruggetrokken, besproken. De vergadering werd bijgewoond door 122 leden en geleid door mr Sartono.

Zonder veel debat heeft de vergadering de door de fracties naar voren gebrachte candidaten aangenomen.

Een nogal levendig debat ontwikkelde zich toen over de vervanging van mr Luat Siregar werd gesproken. Mr Luat Siregar is op 19 Februari 1953 overleden.

De communistische fractie heeft naast D.N.Aidit als vervanger van Ngadiman-Hardjosubroto, ook Njoto als vervanger van mr Luat Siregar naar voren gebracht. De communistische fractie was van mening, dat mr Luat Siregar vroeger zitting had in het KNIP (Centraal Indonesische nationale Comité) als een vertegenwoordiger van de PKI voor Oost-Sumatra.

De fractie Progressip verklaarde, dat wijlen mr Luat Siregar lid was van de fractie Persatuan Progressip en stelde dr Buntaran candidaat ter vervanging van mr Luat Siregar.

Abulhajat, voorzitter van de fractie Progressip verklaarde bezwaren te hebben, indien de vacature van mr Luat Siregar door een communistische candidaat wordt vervuld.

Sjamsuddin St.Makmur (partijloos) steunde de mening, dat degeen, die het recht heeft om de vacature te vervullen, de candidaat van de fractie Progressip moet zijn.

Parlementsvoorzitter, mr Sartono, bracht vervolgens in herinnering de brieven van mr Luat Siregar zelf, die verklaarde, dat hij op 23 Augustus 1950 lid was van de fractie Kedaulatan Rakjat en vervolgens op 29 Februari 1952 lid werd van de fractie Persatuan Progressip. De parlementsvoorzitter herinnerde er tevens aan, dat er geen bewijs aanwezig is, dat mr Luat Siregar uit de PKI is getreden.

Hutomo Supardan (PKI) stelde vervolgens voor om de beslissing terzake aan de president over te laten.

Voordien had de vergadering de candidaatstelling van dr Buntaran door de fractie Progressip aangenomen.

Daarna werd over de candidaatstelling van Njoto door de PKI gestemd. Voor stemden 31 leden, terwijl 8 personen tegen stemden. Aangezien het quorum niet werd bereikt zal Vrijdag opnieuw worden gestemd over deze PKI candidaat.

Voor de bespreking van de vervanging van mr Luat Siregar heeft de voorzitter van de Masjumi-fractie medegedeeld, dat er vijf vacatures zijn die door de Masjumi moeten worden vervuld, nl. : S.Prawoto Sudibyo, M.Gondosuwandito, Ruslan Wongsokusumo, Abdulrasjid en dr Douwes Dekker Setyabudhi. De Masjumi heeft nog geen candidaten naar voren gebracht.

De aangenomen candidaten

De candidaten die door de plenaire vergadering van het parlement zijn aangenomen zijn : Imam Sutardjo (Buruh), Achmad Nino Hadjarati en ir Dipokusumo (Parindra), D.N.Aidit (PKI), dr Buntaran (Progressip), S.Mangunsarkoro (PNI), dr Z.Abidin, Husein Puang Limboro enmr Budisetijo (PIR), Gde Ngurah Rai (PRN), Jakin Intan Permata (PSII).

De namen van deze candidaten zullen ter bekrachtiging aan de president worden voorgelegd.

President spreekt Djakartase schooljeugd toe

DJAKARTA, 3 Februari (P.I.Aneta) - In het kader van de viering van haar zesjarig bestaan organiseerde de IPPI, de Indonesische scholierenbond, Woensdagmorgen een openbare bijeenkomst voor scholieren in het stadion Ikada, die door ruim 5000 jongeren werd bijgewoond Na een inleiding van de voorzitter van het hoofdbestuur van de IPPI, werd de schooljeugd achtereenvolgens toegesproken door de minister van onderwijs, mr Moh.Yamin, premier Ali Sastroamidjojo en president Soekarno.

President Soekarno wees in zijn rede op het belang van het onderwijs voor de jeugd, die later de plaatsen van de huidige leidersvan Indonesie dient in te nemen.

Het onderwijs vormt de basis van alles. Zonder dit zullen de idealen voor het bereiken van een welvarende maatschappij voor heel Indonesie nooit verwezenlijkt kunnen worden.

Hij herinnerde eraan hoe in vooroorlogse jaren de mogelijkheden tot studeren veel slechter waren dan thans. Hij verklaarde, dat in zijn schooltijd in Surabaja bijvoorbeeld slechts 500 leerlingen de middelbare scholen, als de HBS, Mulo, MTS, Nias bezochten, waarvan slechts een heel klein percentage Indonesiers. Thans telt vrijwel elke stad duizenden middelbare scholieren, een vooruitgang waar we trots op kunnen zijn. In zijn schooltijd, moest men meestal nog bij kaarslicht studeren. Hij wees erop, dat de omstandigheden nu sterk verbeterd waren. Ondanks alles zijn in die tijd toch vele grote leiders van het Indonesische volk gevormd.

Hij deed een beroep op de schooljeugd om een zo goed mogelijk gebruik te maken van de geboden kansen, en te streven naar een vervolmaking van de bereikte onafhankelijkheid voor Indonesie.

Hij verklaarde, dat in het koloniale tijdperk 93% van de Indonesische bevolking analphabeet was. Thans is dit percentage vrijwel tot de helft teruggebracht en is dit aantal 50%. Dit is echter nog lang niet voldoende. Er dient naar gestreefd te worden, dat de Indonesische bevolking voor 100% zal kunnen lezen en schrijven.

Echter, zo voegde hij eraan toe, lezen en schrijven alleen is niet voldoende. Wij dienen besef te hebben van de taak die op ons rust als een volk, dat de onafhankelijkheid bereikt heeft.

Ons wacht nog een grote strijd, geen strijd op politiek gebied, maar een strijd op het gebied van de opbouw.

Hiervoor is nodig kadervorming van de jeugd, een jeugd, die één is in gedachte en streven. Hij deed dan ook een beroep op de jeugd om te streven naar eenheid en geen groepen te vormen.

Vier groepen

President Soekarno verklaarde dat de jeugd van thans in vier groepen kan worden ingedeeld :

1. de groep die zich tenvolle aan de studie wijdt en verder nergens belangstelling voor heeft.
2. de groep die zich uitsluitend bezig houdt met politiek en de studie verwaarloost.
3. de groep, die noch bij de eerste noch bij de tweede categorie behoort en slechts denkt aan dansen, uitgaan, naar de bioscoop gaan etc.
4. de groep die studeert en tevens oog heeft voor de maatschappelijke toestanden en de belangen van het land.

Deze vierde groep is de groep die we nodig hebben, aldus de president. Zij handelt in de geest van onze idealen die een tweeledig streven hebben en gericht zijn op :

1. de persoon
2. het algemene.

Van groep 1 verklaarde hij dat op hen het gezegde "Eenzaamheid kweekt grote denkers maar ook pedante mensen", van toepassing was. Hij wees op het verkeerde dat er schuilt in een eenzijdig streven, waarbij de persoonlijke belangen op de voorgrond staan.

Groep 2, aldus de president, is goed op de hoogte van de politiek. Haar ontbreekt het echter aan een fundament, waar zij op kan voortbouwen indien zij de idealen van het Indonesische volk wil verwezenlijken, doordat zij geen voldoende onderwijs heeft genoten.

De derde categorie veroordeelde hij in haar geheel.

Gebrek aan academici

Voorts wees hij nog op het gebrek aan deskundigen op het gebied van landbouw, techniek gezondheid enz.

Hij haalde aan hoeveel onontgonnen gebieden er nog waren en noemde Kalimantan (Borneo) als voorbeeld.

Voor de oorlog kocht Indonesie 600.000 ton rijst uit het buitenland. Thans is de situatie zo dat nog slechts 200.000 ton uit het buitenland betrokken hoeft te worden. Er dient echter naar gestreefd te worden, dat Indonesie zelf zal kunnen voorzien in de behoeften van het volk. Hij gaf de raad, dat de jeugd zich zoveel mogelijk in de agrarische wetenschappen zal bekwamen, om mee te kunnen werken aan een der belangrijkste problemen, de voedselvoorziening van het 80 miljoen zielen tellende Indonesische volk, een aantal dat nog gestadig groeit.

Hij verklaarde, dat 25 jaar geleden Indonesie 30 miljoen inwoners telde. Thans is dit toegenomen met 50 miljoen, hetgeen een geboorteaanwas van 2 miljoen per jaar betekende.

Door een verbeterde levensstandaard zou dit getal nog verder kunnen groeien, aldus president Soekarno. Het is daarom zeer belangrijk dat Indonesie over eigen landbouwdeskundigen beschikt om te zorgen voor een voldoende voedselproductie van het land.

Voorts is er een tekort aan artsen, die kunnen waken voor de volksgezondheid, technici voor de aanleg van wegen en de bouw van bruggen, havens, etc., veeartsen enz. enz.

Arbeid adelt

Het volk dient te beseffen welke idealen wij koesteren ten opzichte van het bereiken van een welvarende maatschappij. Het moet echter ook beseffen dat deze idealen niet zondermeer bereikt worden, dat het geen belofte van ons is dat het allen goed zal gaan.

Men moet niet verwachten dat ons alles in de schoot zal worden geworpen en indien dit niet gebeurt, zich beklagen dat niets verwezenlijkt is. Dit is een mentaliteit, die dient te verdwijnen, een mentaliteit die slechts "vraagt", vraagt om welvaart, vrede en geluk.

Dit dient te worden tot eenmentaliteit van "geven". Wij dienen ons opofferingen te getroosten om onze idealen te bereiken. Wij dienen te werken voor de verwezenlijking ervan. Slechts "Arbeid adelt".

Hang je idealen aan de sterren, als ze daar niet hangen, hangen ze te laag, aldus de president toen hij verklaarde, dat de jeugd zo hoog mogelijke idealen diende te koesteren. Met hard werken zal, zij het niet alles, dan toch veel bereikt kunnen worden. Hij eindigde met een beroep te doen op de jeugd zoveel mogelijk vruchten te plukken van het onderwijs, opdat zij een waardige plaats in de maatschappij zal kunnen innemen en te streven naar een vervolmaking van de bereikte onafhankelijkheid. "Leer en studeer, koester idealen en wees één!" aldus besloot de president.

Mr Jusuf Wibisono over het inflatiegevaar

DJAKARTA, 6 Februari (P.I.Aneta) - Het parlementslid, mr Jusuf Wibisono, die minister van financien was in het kabinet Sukiman, verklaarde aan de pers, dat de inflatoire druk op het ogenblik aan het toenemen is.

Hij verklaarde de indruk te krijgen, dat het de regering niet is gelukt om haar politieke programma op financieel-economisch terrein, het verleggen van het zwaartepunt op de belangen van het gewone volk, ten uitvoer te brengen.

Het gewone volk heeft er zeer veel belang bij om artikelen als levensmiddelen en kledingsstukken zo goedkoop mogelijk te krijgen. De realiteit op het ogenblik is, dat de prijzen een stijgende tendens vertonen.

Mr Jusuf Wibisono is de mening toegedaan, dat de inflatie op het ogenblik is verergerd, zoals de volgende cijfers aantonen.

Papiergeld in omloop op 29 Juli 1953	4,8 miljard
" " " " 27 Jan.1954	5.4 miljard

Hierdoor is de circulatie van papiergeld met meer dan 600 millioen gestegen.

Chartaal en giraal geld op 29 Juli 1953	5,8 miljard
Chartaal en giraal geld op 27 Januari 1954	6.8 miljard

Uit de cijfers is gebleken, dat de regeringsvoorschotten aan de Bank Indonesiamet 1.4 miljard zijn toegenomen.

De gouddekking bij de Bank Indonesia was op :

29 Juli 1953	2 miljard, op
27 Jan. 1954	1½ miljard.

Hieruit blijkt, dat de goudvoorraad gedurende deze periode met een half miljard is verminderd

Mr Jusuf Wibisono verklaarde, dat uit deze cijfers een erger wordende inflatie blijkt.

Invloed op de betalingsbalans

De oud-minister verklaarde, dat bij elke inflatie de werkende klasse en het gewone volk het meeste te lijden hebben, omdat de goederenprijzen stijgen en de inkomsten niet.

Elke inflatie benadeelt de betalingsbalans door de invloed van twee factoren :

Ten eerste: Bij een inflatie wordt de overtollige koopkracht gebruikt om importgoederen te kopen, zodat het noodzakelijk is om de import te vergroten om te voldoen aan de behoeften. Deze noodzakelijke import - teneinde enigszins de inflatoire druk tegen te gaan - heeft weer deviezen nodig.

Ten tweede: Een inflatie veroorzaakt altijd stijging van de binnenlandse productiekosten; dit betekent dat de kostprijs der exportproducten wordt verhoogd. Hierdoor is men gedwongen om de prijzen van deze exportproducten te verhogen, en het gevolg is, door de concurrentie van andere landen, dat de export daalt. Door een vermindering van de export vermindert eveneens de deviezenopbrengst.

Aangezien de import groter wordt en de export kleiner, is de betalingsbalans negatief groter.

Mr Jusuf Wibisono herinnerde voorts er aan, dat de directeur van de staatsinkomsten, mr Kartadjumena, dezer dagen heeft verklaard, dat de staatsinkomsten dit jaar in vergelijking met 1953 met circa één miljard zullen verminderen.

Deze vermindering kan naar zijn mening slechts gedekt worden door geldschepping. Indien dit wordt doorgevoerd, dan zal de inflatie nog erger worden.

In 1953 bedroegen de staatsinkomsten circa 7,6 miljard, terwijl de uitgaven 9.4 miljard bedroegen.

Suggesties

Volgens mr Jusuf Wibisono kan een dergelijke situatie worden overwonnen op een manier, die reeds te vaak werd besproken, nl. de investatie van buitenlands kapitaal om de industrialisatie te steunen.

Het succes van de aantrekking van dit buitenlandse kapitaal is niet in de eerste plaats afhankelijk van de veiligheidstoestand zoals de regering aan het parlement heeft verklaard. Ik ben van mening, aldus mr Jusuf Wibisono, dat dit in de eerste plaats afhankelijk is van de aanwezigheid van rechtszekerheid, stabiliteit op het gebied van arbeid en voorwaarden, die de buitenlandse ondernemers niet al te zeer bang maken. De arbeidsstabiliteit kan ondermeer worden bereikt door de invoering van collectieve arbeidsovereenkomsten.

Volgens mr Jusuf Wibisono is het buitenlandse kapitaal, dat veel betrekking heeft op de veiligheidskwestie, dat kapitaal dat op het gebied van de ondernemingen wordt geinvesteerd,/wordt naar zijn mening niet beinvloed door de onveiligheid in de binnenlanden.

Voorts kan men om de situatie te boven te komen bezuinigingen doorvoeren. Naar de feiten te oordelen is het niet mogelijk om de staatsuitgaven te besnoeien, aldus mr Jusuf Wibisono.

Hij heeft de indruk gekregen, dat de minister van financien op het ogenblik niet in staat is om de bezuinigingen zoals oorspronkelijk werden voorgenomd, door te voeren./Buitenlandskapitaal, dat op het gebied van de industrie wordt geinvesteerd

Indonesische minister-president over economische toestand

DJAKARTA, 10 Februari (P.I.Aneta) - De minister-president van Indonesie, mr Ali Sastroamidjojo heeft Woensdagavond aan een diner van de Indonesische Journalistenvereniging een uitvoerige redevoering gehouden over de economische toestand van Indonesie. Hij kondigde aan, dat binnenkort eenverklaring zal worden uitgegeven met betrekking tot de buitenlandse investeringen in Indonesie. Indonesie, aldus mr Sastroamidjojo verder, zal binnen het veld der werkzaamheden van de Verenigde Naties, iedere poging steunen, die is gericht op een verlichting op opheffing van het embargo op de levering van strategische materialen aan landen achter het ijzeren gordijn.

Hij was van mening, dat een uitstel van de uiteindelijke beslissing over de door Japan te verrichten herstelbetalingen, waarover thans onderhandelingen gaande zijn, alleen maar ongewenste psychologische effecten kan hebben.

De heer Ali Sastroamidjojo hield zijn rede op een feestmaaltijd ter gelegenheid van het acht-jarig bestaan van de "Persatuan Wartawan Indonesia", de Indonesische persvereniging. Aan deze maaltijd waren aangezeten leden der regering, van het corps diplomatique, van journalistenorganisaties, hoofdredacteuren, en vertegenwoordigers van politieke partijen.

De minister-president zeide nog, dat er in het buitenland jegens Indonesie veel misverstand, twijfel en verdenkingen bestaan. Speciaal in de laatste maanden zijn er in de hoofdsteden van verschillende westerse landen onjuiste berichten in de pers verschenen over Indonesie en over de Indonesische regering. Mogelijk - aldus de premier - is dit een gevolg van een onjuiste voorlichting door buitenlandse journalisten, die voor slechts enkele dagen naar Djakarta zijn gekomen en in die korte tijd bepaald niet een diepgaand onderzoek hebben kunnen instellen naar de toestanden in de Indonesische maatschappij. Maar het is ook mogelijk, dat zij met vooropgezette ideen naar Indonesie kwamen, die zij wensten in te passen in de huidige toestand van ons land.

De goudvoorraad van de Bank Indonesia

De heer Ali Sastroamidjojo zeide verder, ten eerste de berichten in verschillende Indonesische bladen te betreuren over de financiele en economische toestand van Indonesie. De premier doelde hierbij kennelijk op de berichten over de daling van de goudvoorraad van de Bank Indonesia tot beneden het voorgeschreven minimum van 20%, welke berichten intussen zowel door de regering als door de gouverneur van de bank, de heer Sjafruddin Prawiranegara, zijn tegengesproken.

De heer Ali Sastroamidjojo acht geen redenen aanwezig voor angst of paniek ten aanzien van de huidige financiele en economische toestand van Indonesie. Deze was niet zeer gunstig toen de huidige regering optrad. Die toestand was o.a. veroorzaakt door de internationaal optredende achteruitgang der prijzen, waarbij de prijzen van de grondstoffen dieper zakten dan die der industriele producten. Aangezien de Indonesische economie nog zeer eenzijdig is door haar grote afhankelijkheid van de uitvoer van grondstoffen, is het gemakkelijk te begrijpen, dat de huidige situatie op de wereldmarkt nadelig voor Indonesie is.

De in Indonesie aanwezige dekking aan buitenlandse betaalmiddelen en de goudreserve bedroeg in 1952 80%, in 1953 40% en thans 24%. Met het oog op deze dalende tendens is de politiek der regering gericht op het voorkomen van een verdere val.

Vermindering importen en regeringsuitgaven

Dit betekent - zo vervolgde de premier - dat onze importen moeten worden ingekrompen en dat de uitgaven der regering en haar kapitaalsinvesteringen eveneens verminderd moeten worden. Daardoor zullenwij gedwongen zijn, de uitvoering van enige plannen, die de regering heeft, uit te stellen. De politiek der regering is gericht op het behoud van de waarde van het betaalmiddel en ook op de verzekering van een aanvulling der dagelijkse benodigdheden.

Ali

Ali Sastroamidjojo zeide, dat ondanks dit alles, er geen reden is tot groot pessimisme, omdat er naast de onplezierige feiten, verschillende punten zijn, die als voordelig voor de Indonesische economie kunnen worden beschouwd. Hij wees in dit verband op de geslaagde pogingen tot verhoging van de productie, speciaal wat de rijst betreft.

In 1952 bedroeg de rijstimport 600.000 ton, waarvan de kosten Rp. 1200 millioen bedroegen. Deze cijfers waren voor 1953 300.000 ton voor Rp. 600 millioen. Voor 1954 zullen zij zijn 150.000 ton voor Rp. 300 millioen en voor 1955 bestaat de hoop, dat Indonesie zichzelf zal kunnen bedruipen voor wat de voeding betreft, zij het op basis van een bescheiden menu.

De heer Ali Sastroamidjojo stipte voorts de deelneming van Indonesie aan het Internationale Monetaire Fonds en aan de Wereldbank aan, waardoor mogelijkheden worden geschapen om crediet te verkrijgen en om deel te hebben in het "Colomboplan", met de daarbij komende mogelijkheid van buitenlandse hulp, die hierdoor wordt geopend.

Gunstig klimaat voor buitenlands kapitaal

Verder streeft de regering er naar, op korte termijn een gunstig klimaat te scheppen voor het aantrekken van buitenlands kapitaal. Hierbij kondigde de minister-president het verschijnen op korte termijn aan van een indetails gaande verklaring over deze kwestie. In aanvulling hierop zoekt de Indonesische regering naar middelen om de buitenlandse markt voor de verkoop der Indonesische grondstoffen te verbreden. Indonesie, aldus de premier, heeft veel te lang te lijden gehad onder zijn loyale naleving van de resolutie der V.N. betreffende het embargo op strategische materialen. Spr. neemt daarom met verheugenis waar, dat in verschillende landendie het embargo voorheen strikt hebben nageleefd, een groeiende drang bestaat tot verlichting ervan en noemde het passend, dat dit streven zich zal ontwikkelen in deze tijd, nu er onderhandelingen gaande zijn over de vraagstukken, die een bedreiging vormen voor de wereldvrede.

Voor wat betreft de onderhandelingen met de Japanse regering over de herstelbetalingen deelde hij mede, dat er nog steeds een groot verschil tussen de mening van Indonesie en die van Japan bestaat over het door Japan te betalen bedrag. Indonesie kan rechtmatige eisen doen gelden op herstelbetalingen door Japan, wegens de schade, door Japan in de oorlog aan Indonesie toegebracht en het lijden van het Indonesische volk. Spr. zeide, zo snel mogelijk te willen komen tot het vestigen van een normale diplomatieke en economische verhouding met Japan, doch noemde de oplossing van het vraagstuk der herstelbetalingen daartoe een essentiele voorwaarde. Uitstel van een uiteindelijke regeling zal alleen maar ongewenste psychologische effecten hebben.

Binnenlands weekoverzicht

- DJAKARTA, 6 Februari (P.I.Aneta) - Bij de vervulling van de door overlijden en bedanken opengevallen plaatsen in het parlement heeft zich een interessante moeilijkheid voorgedaan. De Partai Komunis Indonesia stelde een candidaat, de heer Njoto, ter vervanging van de door het overlijden van mr Luat Siregar opengekomen zetel. De heer Luat Siregar had echterniet in het parlement zitting gehad voor de PKI maar voor de Progressieve fractie. Door deze fractie werd dr Buntaran als candidaat gesteld voor de opengekomen zetel. De PKI voerde aan, dat mr Luat Siregar lid was geweest van de PKI, dat hij als zodanig vermeld stond in het door het ministerie van voorlichting uitgegeven boek over het partijwezen in Indonesie en dat mr Luat Siregar zijn lidmaatschap nooit had ontkend. Vrijdagochtend heeft het parlement over deze kwestie gestemd. Veertig leden stemden voor de benoeming van de heer Njoto als lid van het parlement. Daaronder waren leden van de PNI, de PRN, de PKI. Vijftig leden stemden er tegen. Tot hen behoorden leden van de Masjumi, de PSI, de fractie Demokrat, de Parkindo, de PSII en de progressieve fractie zelf. Het vereiste quorum werd niet bereikt, maar aangezien dit reeds tweemaal niet was behaald was het voorstel van de PKI verworpen.

Het parlement kwam voorts in de afgelopen week gereed met de algemene beschouwingen in eerste termijn over de ontwerp-motie Burhanuddin, welke de intrekking van de regeringsverordening no 35 betreffende de reorganisatie van defensie beoogt. Sprekers van de Masjumi, de PSI, de Fractie Demokrat, de Katholieke partij en de christelijke partij verklaarden zich voorstanders der motie, die van de andere partijen ertegen. Behalve in het parlement werd de motie ook in de nationale bladen druk besproken.

Het blad van de PNI, Suluh Indonesia, betoogde in een hoofdartikel, dat de voorstellers van de motie slechts een zwakpleidooi hielden, waarbij in het bijzonder juridische bezwaren werden aangevoerd, terwijl de politieke motieven werden genegeerd. Het blad betoogde voorts, dat tot dusverre alle door het ministerie van defensie afgekondigde maatregelen veelal juridisch aanvechtbaar zijn.

Sumber daarentegen beschouwde de besprekingen over de verordening als een toetssteen voor de oprechtheid van het streven van hetparlement om de beginselen van de rechtsstaat in ere te houden. De regeringspartijen kunnen immers niet anders dan beamen, dat de verordening juridisch zowel als moreel in strijd is met de bestaande wetgeving.

Indonesia Raya noemde het belangrijk, dat de besprekingen in het parlement aan het licht brachten, dat vice-president Hatta de verordening afwees (hetgeen door de heer Tambunan werd verklaard) en dat formateur Wongsonegoro indertijd de leden van de KSP (politieke samenwerking van partijen) heeft laten weten, dat over het lot van generaal Simatupang reeds was beslist. Volgens het blad betekende dit niet anders dan dat het kabinet Ali-Wongso ervoor zou moeten waken, dat deze generaal terzijde werd geschoven.

Merdeka noemde de pogingen van de oppositie om de regeringsverordening in te trekken niet anders dan advocaterij. Ieder weldenkend mens zal beseffen, zo schreef het blad, dat deze pogingen geen resultaten zullen opleveren. Het blad schreef voorts, dat de president en de vicepresident als constitutionele figuren geen bezwaren kunnen opperen tegen een maatregel van de regering, zoals door de oppositie wordt beweerd.

Ook de recente maatregelen ten aanzien van de luchtmacht werden in de hoofdartikelen van de afgelopen week druk besproken.

Merdeka schreef, dat door de regeringsmaatregelen in de Auri-kwestie de discipline in de luchtmacht is hersteld en een einde is gemaakt aan de sabotagedaden van bepaalde leden van de luchtmacht.

De oppositie heeft de maatregelen echter aangegrepen om stemming te maken tegen de regering. Iedere keer, dat de huidige regering haar gezag laat gelden ten aanzien van haar apparaten, wordt de regering door de oppositie beschuldigd van onverantwoordelijkheid, terwijl zij in feite

beoogt

beoogt de situatie in de regeringsapparaten te verbeteren.

"Mimbar Indonesia" was van oordeel, dat de regeringsmaatregelen ten aanzien van de Auri een gevaarlijke situatie ten gevolge zullen hebben en zelfs tot een desintegratie van de Auri kunnen leiden. "Indonesia Raya" voerde aan, dat door deze maatregelen nagenoeg alle luchtmachtofficieren, die tijdens de strijd om de onafhankelijkheid het land grote diensten hebben bewezen, zijn getroffen.

De geweldige vulkaan Merapi in Midden-Java blijft dreigen. Gemeld werd, dat de gasdruk onder de nog steeds groeiende prop in de krater toeneemt. De prop, waarvan de omvang op tienduizenden kubieke mters geschat wordt, moet volgens het hoofd van de vulcanologische dienst te eniger tijd omlaag komen. Uitgebreide voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om alsdan een catastrophe te voorkomen.

De procedure bij het verlenen van viaa aan buitenlanders, die Indonesie als touristen willen bezoeken, wordt vergemakkelijkt.

President Soekarno verklaarde in een toespraak tot de schooljeugd, dat de groep van jongeren, die studeert en tevens oog heeft voor de maatschappelijke toestanden en de belangen van het land in de geest handelt van de idealen van Indonesie.

Er werden ook de afgelopen week enige arrestaties van Nederlanders gemeld.

Francois Nijs is tot gezant van Belgie te Djakarta benoemd.

In Padang zijn ruim 1000 gerepatrieerden uit Suriname aangekomen.

-0-0-0-0-